

Φθιώτιδος Συμεών: «Η αληθινή αγάπη φανερώνεται στις δοκιμασίες»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος



Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μετά από περισσότερο από 60 χρόνια, σύμφωνα με τις μαρτυρίες των παλαιών κατοίκων, τελέστηκε εχθές στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Πτελέας στην Δυτική Φθιώτιδα, από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Βρισκόμαστε σε αυτή την όμορφη πορεία του Αγίου Τριωδίου, με σκοπό να περάσουμε την επόμενη Κυριακή το κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ώστε από την Καθαρά Δευτέρα, που θα ανοίξει «το στάδιο των αρετών», όπως θα ψάλλει η Αγία μας Εκκλησία, για να πορευθούμε με εντατική προσπάθεια, με εντατικό αγώνα, να πορευθούμε συνειδητά την πορεία της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, για να φτάσουμε στο Άγιο Πάσχα. Και αυτές τις Κυριακές τις προπαρασκευαστικές όπου η Εκκλησία μας σιγά σιγά, μας εισαγάγει στην πνευματικότητα, η οποία έρχεται ακόμα και με την σταδιακή αποκλιμάκωση της νηστείας, ώστε από την Καθαρά Δευτέρα να ξεκινήσουμε την πλήρη νηστεία.

Μέσα λοιπόν σε αυτήν την περίοδο της προετοιμασίας η Αγία μας Εκκλησία φέρνει μπροστά μας διδαχές πολύτιμες, είδαμε την πρώτη Κυριακή του Τριωδίου την παραβολή του Τελώνου και του Φαρισαίου, είδαμε την προηγούμενη Κυριακή την παραβολή του Ασώτου και βλέπουμε σήμερα να φέρνει η Αγία μας Εκκλησία, αφού χθες μνημόνευσε όλους τους κεκοιμημένους, αφού χθες προσευχηθήκαμε όλοι μας, το Ψυχοσάββατο, για όλους τους αδελφούς μας που έχουν φύγει από τον παρόντα αιώνα, από την ιστορία, από το προσκήνιο της ιστορίας αυτού του κόσμου, αναμένοντας την κοινή Ανάσταση έρχεται σήμερα να μας φέρει ακριβώς εικόνα από τα Έσχατα, εικόνα από το αιώνιο μέλλον, το οποίο μας περιμένει, εικόνα από την φανέρωση της Δόξης του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, εικόνα της Δευτέρας Παρουσίας μέσα στην ιστορία του σήμερα, μέσα στην ιστορία των ανθρώπινων σχέσεων, μέσα στην ιστορία της καθημερινότητάς μας.

Έρχεται δηλαδή ο Χριστός να μας μιλήσει για την Έσχατη ημέρα, για την Ανέσπερη ημέρα, για την ημέρα της Κρίσεως, έρχεται να μας μιλήσει με εικόνες της καθημερινής μας ζωής. Ποιες είναι οι εικόνες, τις οποίες φέρνει μπροστά μας; Μας φέρνει μπροστά μας έναν άνθρωπο που πεινάει. Δεν υπάρχουν άραγε σήμερα άνθρωποι γύρω μας που πεινούν, που υποφέρουν, που στερούνται τα αναγκαία για τη ζωή; Δεν υπάρχουν σήμερα χώρες ολόκληρες, όχι απλώς άνθρωποι, που αντιμετωπίζουν τεράστιο πρόβλημα επισιτιστικό; Δεν υπάρχουν άνθρωποι σήμερα που διψούν, που στερούνται το νερό; Τέτοιες εικόνες μας φέρνει σήμερα. Μας φέρνει ανθρώπους γυμνούς, άστεγους, κατατρεγμένους. Μήπως και σήμερα δεν υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι πάνω στον κόσμο; Θύματα των πολέμων, θύματα των συμφερόντων, θύματα των καταστάσεων, των εγωισμών. Μας φέρνει ανθρώπους ξένους, που βρίσκονται ξενιτεμένοι, πρόσφυγες οι οποίοι εκδιώκονται από τις πατρίδες τους. Μήπως και σήμερα πάνω στον κόσμο δεν γίνονται γενοκτονίες; Μήπως και σήμερα δεν υπάρχουν άνθρωποι που αναγκάζονται να πάρουν το δρόμο προς το άγνωστο με βάρκα την ελπίδα; Μήπως και σήμερα δεν υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι να βρίσκονται στις φυλακές, να βρίσκονται αιχμάλωτοι, να

βρίσκονται διωκόμενοι; Και τέτοιους ανθρώπους φέρνει μπροστά μας.

Και αναρωτιέται ο Χριστός και θέτει ερωτήματα για όλους εμάς. Αν ενδιαφερθήκαμε για αυτούς τους ανθρώπους, αν προσφέραμε λίγο άρτο, λίγο ψωμί, λίγο φαγητό σε αυτόν που πεινούσε. Αν προσφέραμε λίγο νερό σε αυτόν που διψούσε. Αν προσφέραμε ένα ρούχο σε αυτό που δεν είχε να φορέσει τίποτα, αν δείξαμε ένα ενδιαφέρον για αυτόν που ήταν μόνος του κι αν ανοίξαμε την αγκαλιά μας για αυτόν που ήταν ξένος.

Και μας βεβαιώνει ο Χριστός ότι τα ερωτήματα αυτά, δεν τα θέτει για να μετρήσει, για να τεστάρει την ηθική μας, δεν τα θέτει για να αναζωπυρώσει ή για να εμπνεύσει έναν κοινωνικό ακτιβισμό, δεν θέτει αυτά τα ερωτήματα για να κάνει μία σφυγμομέτρηση της ποιότητας της κοινωνικής μας ηθικής αλλά αυτά τα ερωτήματα αποβλέπουν σε μία κεφαλαιώδη, σωτηριώδη απάντηση : «Ἐφ'ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» λέει ο Χριστός.

Εφόσον πράξατε αυτήν την αγάπη, εφόσον εκδηλώσατε αγάπη και ενδιαφέρον, εφόσον κινητοποιηθήκατε, βγήκατε λίγο από τον εαυτό σας, εφόσον θελήσατε να συναντήσετε τον άνθρωπο που σας είχε ανάγκη, τότε συναντήσατε Εμένα, γιατί στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου που πεινάει, στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου που διψάει, στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου που είναι γυμνός και υποφέρει, στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου που διώκεται, στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου που βρίσκεται στο δρόμο, βρίσκομαι Εγώ, ο ίδιος ο Χριστός, μας λέει ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός : «Βρίσκομαι στο πρόσωπο του κάθε αδελφού, ο οποίος σας έχει ανάγκη».

Και οι άνθρωποι, οι οποίοι πράγματι έδειξαν αυτή την αγάπη, οι άνθρωποι οι οποίοι πράγματι βγήκαν από τον εαυτό τους, οι άνθρωποι οι οποίοι πραγματικά η καρδιά του συγκινήθηκε, δεν έμεινε σκληρή, δεν έμεινε αγέρωχη, δεν έμεινε αναισθητη μπροστά στο κακό που υπάρχει γύρω μας, αυτοί οι άνθρωποι αυτήν την αγάπη, αυτήν την προσφορά, αυτή την έξοδο από τον εαυτό τους, δεν την πραγματοποίησαν με όρους ναρκισσισμού, με όρους οίησης, με όρους έπαρσης, με όρους αλαζονείας, δεν έπραξαν την αγάπη για να ανταμειφθούν, δεν επιζητούσαν τίποτα από αυτή την αγάπη γι' αυτό και όταν ο Χριστός τους λέει : «δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου», ελάτε μέσα στη Βασιλεία των ουρανών εσεῖς που δείξατε αγάπη. Τι απαντούν αυτοί οι άνθρωποι : «Πότε Κύριε σε είδαμε να πεινάς και σε ταΐσαμε; Πότε σε είδαμε να διψάς και σε ποτίσαμε; Πότε σε είδαμε γυμνό και σε ντύσαμε; Πότε σε είδαμε ξένο και σε αγκαλιάσαμε; Πότε σε είδαμε να διώκεσαι και ήρθαμε κοντά σου»; Δεν είχαν την αίσθηση ότι έκαναν κάτι ιδιαίτερο για να ανταμειφθούν, γιατί η πραγματική αγάπη, η πραγματική προσφορά είναι αγάπη ταπεινή, είναι αγάπη η οποία όπως λέει ο Απόστολος Παύλος : «οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς», δεν περιμένει μισθό, δεν περιμένει ευχαριστώ. Ίσα ίσα η αληθινή αγάπη

είναι αυτή η αγάπη, η οποία περιμένει και προσμένει όσο και αν φαίνεται παράλογο. Αχαριστία, αγνωμοσύνη. Αυτή είναι η αληθινή αγάπη. Η αληθινή αγάπη είναι αυτή, η οποία αντί να λάβει έπαινο, αντί να λάβει ευχαριστία, αντί να λάβει ευγνωμοσύνη συνήθως οδηγείται στον Σταυρό, οδηγείται στον Γολγοθά, είναι η αγάπη η οποία διώκεται, η αγάπη η οποία λιθοβολείται, η αγάπη η οποία αμφισβητείται. Αυτή είναι η αγάπη όμως είναι η αγάπη η πραγματική και αληθινή. Η αγάπη η έμπονη, η αγάπη η ανιδιοτελής, η αγάπη απαλλαγμένη από κάθε είδους ικανοποίησης εγωιστικής, εγωπάθειας και φιλαυτίας.

Η πραγματική αγάπη, είναι η αγάπη στην οποία προσφέρεις χωρίς προϋποθέσεις, προσφέρεις γιατί θέλεις να αγαπάς, αγαπάς γιατί σου αρέσει να αγαπάς, αγαπάς γιατί γεννήθηκες για να αγαπάς για να θυμηθούμε και την Αντιγόνη από την αρχαία τραγωδία : «Οὗτοι συνέχθην, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν». Δε γεννήθηκα για να μισώ λέει η Αντιγόνη. Γεννήθηκα για να αγαπάω. Η αληθινή αγάπη είναι να σε γεμίζει και να σε τροφοδοτεί ο τρόπος αυτός της ζωής. Αγαπάς, όχι γιατί περιμένεις κάτι, αγαπάς όχι γιατί προσμένεις κάτι αλλά αγαπάς γιατί αυτό σε γεμίζει, αυτό σε κάνει ευτυχισμένο, αυτό σε κάνει δυνατό, αυτό σε κάνει να αντιμετωπίζεις κάθε δυσκολία και κάθε θλίψη, κάθε δοκιμασία και κάθε προδοσία και κάθε πειρασμό. Αυτή η αγάπη είναι που σώζει, αυτή η αγάπη είναι που οδηγεί στη θέα του Θεού, αυτή η αγάπη είναι που αξιώνει τον άνθρωπο να συναντήσει πρόσωπο με πρόσωπο την όντως Αγάπη, την πηγή της Αγάπης, την απόλυτη Αγάπη, που είναι ο ίδιος ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός.

Και από την άλλη, αυτοί οι οποίοι χάνουν την ευλογία να απολαύσουν τη δόξα του Θεού είναι αυτοί οι οποίοι και δεν τάισαν το πεινασμένο αδερφό και δεν ξεδίψασαν το διψασμένο και δεν τον έντυσαν τον γυμνό και δεν αγκάλιασαν τον ξένο και δεν ενδιαφέρθηκαν για τον διωγμένο και όχι μόνο δεν έκαναν αυτό αλλά και όταν ο Χριστός τους επισημαίνει ότι : «ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε» έχουν και το θράσος να πουν στον Χριστό : «Γιατί; Πότε σε είδαμε και δεν σε ταΐσαμε, πότε σε είδαμε να διψάς και δεν σου δώσαμε ένα ποτήρι νερό». Είναι οι άνθρωποι που έχουν την έπαρση και την αλαζονεία και την οίηση και το θράσος να θέλουν να έρθει ο ίδιος ο Χριστός να τους χτυπήσει την πόρτα, ενώ δεν μπορούν να δουν ότι ο κάθε άνθρωπος που μας χτυπάει την πόρτα είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Αυτή είναι η υπέρβαση που φέρνει ο Χριστός μέσα στην ιστορία. Έρχεται ο Θεός και ταυτίζεται με τον κάθε άνθρωπο και με τον πιο εξαχρειωμένο άνθρωπο, με τον πιο ταλαιπωρημένο άνθρωπο και με τον πιο δυσκολεμένο άνθρωπο, με τον πιο αναγκεμένο άνθρωπο, με το πιο δυστυχή άνθρωπο. Έρχεται ο Χριστός και προσλαμβάνει την ανθρώπινη δυστυχία και την κάνει δική του δυστυχία και έρχεται ο Χριστός και τη δική μας ευτυχία, γιατί είναι ευτυχία να αγαπάς, ευτυχία να προσφέρεις, έρχεται και την κάνει γεγονός της Δευτέρας Παρουσίας. Έρχεται

και την κάνει κεντρικό γεγονός της Δευτέρας Παρουσίας. Έρχεται τελικά ο άνθρωπος που αγαπά να γίνει ο ίδιος ο κριτής της ιστορίας. Έρχεται ο ίδιος ο άνθρωπος, που αγαπά να διαμορφώσει τους όρους της βασιλείας και να μεταμορφώσει τον κόσμο σε αιώνια βασιλεία αγάπης, δικαιοσύνης, σε αιώνια βασιλεία όπου η θέα του προσώπου του Χριστού γεμίζει τον άνθρωπο και χαρίζει την πραγματική ευτυχία και το αληθινό νόημα της ζωής.

Πρόκληση μεγάλη το μυστήριο του αδελφού, το μυστήριο του άλλου, το μυστήριο του διαφορετικού, γιατί ο κάθε άλλος είναι διαφορετικός από μας. Μεγάλη πρόκληση το μυστήριο του άλλου ανθρώπου! Μεγάλη πρόκληση και μεγάλη δοκιμασία. Καθημερινά δοκιμαζόμαστε και δοκιμαζόμαστε όχι με τους ανθρώπους που μας επαινούν, δοκιμαζόμαστε όχι με τους αδερφούς μας που μας χαϊδεύουν τα αυτιά, δοκιμαζόμαστε όχι με αυτούς οι οποίοι μας λένε ωραία λόγια αλλά η αγάπη μας δοκιμάζεται από αυτούς που δεν μας αποδέχονται, από αυτούς οι οποίοι δεν θέλουν να μας αγαπούν. Εκεί δοκιμάζεται η πραγματική ποιότητα του χαρακτήρα μας. Εκεί δοκιμάζεται η πραγματική και αληθινή μας αγάπη. Η αληθινή αγάπη φανερώνεται στα πρόσωπα των εχθρών. Εκεί δοκιμάζεται πραγματικά κατά πόσο είμαστε του Χριστού ή είμαστε του κόσμου. Όποιος είναι του Χριστού είναι αποφασισμένος να ζει για να αγαπά.

Όποιος είναι του Χριστού η ζωή του ακουμπάει μονάχα σε μία λέξη. Στη λέξη αγάπη».

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών επεφύλαξε μία μεγάλη ευλογία για το χωριό, προχειρίζοντας τον Εφημέριο του χωριού **π. Δημήτριο Υφαντή** σε Πρωτοπρεσβύτερο της Ιεράς Μητροπόλεως απονέμοντας Επιστήθιο Σταυρό, επαινώντας τον για την αγάπη του και την αφοσίωσή του στην Ενορία, την οποία ποιμαίνει 25 ολόκληρα χρόνια, καθώς και για την τριακονταετή επέτειο της χειροτονίας του από τον μακαριστό Μητροπολίτη Φθιώτιδος κυρό Δαμασκηνό.

Τέλος, η σημερινή μέρα ήταν ιστορική για την ενορία της Πτελέας και για έναν ακόμη σοβαρό και σπουδαίο πνευματικό λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, ακολουθώντας την κανονική και εκκλησιαστική τάξη και κατόπιν σχετικής πνευματικής προπαρασκευής και προετοιμασίας των πιστών, προέβη εχθές στην άρση μια ιστορικής πνευματικής εκκρεμότητας 117 και πλέον ετών, με την άρση του αφορισμού που είχε επιβάλει κατ' αγνώστων ενοριτών το 1908 ο μακαριστός Μητροπολίτης Φθιώτιδος κυρός Θεόφιλος.

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Δήμαρχος

Μακρακώμης κ. Γεώργιος Χαντζής με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, καθώς και εκπρόσωποι άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.

Ακολούθησε κέρασμα στο καφενείο του χωριού, όπου ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών είχε μία πνευματική και εποικοδομητική επικοινωνία με όλους τους κατοίκους και τους ευρισκομένους.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου